3 S.C.R. సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు 161

శ్రీ బిర్ధిచంద్ శర్మ

వర్సెస్

మొదటి సివిల్ జడ్జి నాగ్పూర్ మరియు ఇతరులు

1960

డిసెంబర్, 9.

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్ మరియు కె.ఎస్.వంచూ, న్యాయమూర్తులు]

పారిశ్రామిక వివాదం – బీడీ కర్మాగారంలో కార్మికులు – తమకు నచ్చినపుడు వచ్చి వెళ్లే స్వేచ్ఛ – పీస్ రేట్ పై చెల్లింపు – నియంత్రణ పనిని తిరస్కరించడం ద్వారా ప్రమాణం ద్వారా కాదు – పనివాళ్లు ఒకవేళ – పరీక్ష – కర్మాగారాల చట్టం,1948 (LXIII ఆఫ్ 1948) సెక్షన్లు 2(1)మరియు 79.

అప్పీలుదారు తన బీడీ కర్మాగారంలో కార్మికులను నియమించుకున్నాడు,వారు కర్మాగారంలో పని చేయాల్సి ఉంటుంది మరియు వారి ఇళ్లలో పని చేయడానికి స్వేచ్ఛ లేదు; కర్మాగారంలో వారి హాజరు నమోదు చేయబడింది మరియు వారు కర్మాగార సమయాలలో పని చేయాల్సి ఉంటుంది, అయినప్పటికీ వారు మొత్తం వ్యవధిలో పని చేయలేరు మరియు వారు ఇష్టపడినప్పుడు వచ్చి వెళ్ళవచ్చు; కానీ వారు మధ్యాహ్నం తర్వాత వచ్చినట్లయితే వారికి పొగాకు సరఫరా చేయబడదు మరియు కర్మాగారాన్ని సాయంత్రం 7 గంటలకు మూసివేసినప్పటికీ పని చేయడానికి అనుమతించబడలేదు ; ఇంకా వారు 8 రోజులు గైర్హాజరైతే సర్వీస్ నుండి తీసివేయబడతారు. చేసిన పనిని బట్టి పీస్ రేట్లు చెల్లించబడ్డాయి మరియు సరైన ప్రమాణాలకు రాని బీడీలను తిరస్కరించవచ్చు.

స్పందించిన కార్మికులు 15 రోజులు సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు మరియు పనికి వెళ్లలేదు, ఆ కాలానికి అప్పీలుదారులు వారి వేతనాలు చెల్లించలేదు ; పర్యవసానంగా సంబంధిత కార్మికులు తమకు వేతనాల చెల్లింపు కోసం పేమెంట్ ఆఫ్ వేజెస్ అథారిటీకి దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. కర్మాగారాల చట్టం ప్రకారం ప్రతివాది కార్మికులు తన కార్మికులు కాదని అప్పీలుదారు చేసిన వాదన తిరస్కరించబడింది మరియు వేతనాల చెల్లింపు కోసం దావా అనుమతించబడింది. కర్మాగారాల చట్టం ప్రకారం అప్పీలుదారులు కార్మికులు కాదా అనేది ప్రశ్న.

వివిధ పరిశ్రమలలో నియంత్రణ పరిధి యొక్క స్వభావం మారుతూ ఉంటుంది మరియు దాని స్వభావం ద్వారా ఖచ్చితంగా నిర్వచించబడదు. ఆపరేషన్ ఒక సాధారణ స్వభావం కలిగి ఉండి మరియు మొత్తం సమయం పర్యవేక్షించబడనప్పుడు సరైన ప్రమాణానికి రాని పనిని తిరస్కరించే పద్ధతి ద్వారా రోజు చివరిలో నియంత్రణ ఉండేది, అప్పుడు, అది ఒక వ్యక్తి పనివాడు లేదా స్వతంత్ర కాంట్రాక్టరు కాదా అని నిర్ణయించే పద్ధతిని పర్యవేక్షించే హక్కు మరియు అది అమలు చేయబడిన విధానం అంతగా కాదని పేర్కొన్నారు.

కర్మాగారాల చట్టంలోని ఎస్.2(1) అర్థంలో ఒక కార్మికుడు పీస్-రేట్ వర్కర్ అనే వాస్తవం తప్పనిసరిగా అతన్ని కార్మికుడి వర్గం నుండి తీసివేయదు. ప్రస్తుత కేస్లో ప్రతివాది పనివాళ్ళు స్వతంత్ర కాంట్రాక్టర్లు అని చెప్పలేము మరియు కర్మాగారాల చట్టం ఎస్.2(1)అర్థంలో పనివారు.

ఇంకా, కర్మాగారాల చట్టంలోని ఎస్.79 కింద అందించబడిన సెలవులు ఒక కార్మికుడిని కనీస పని దినాలలో ఉంచినప్పుడు మరియు అతను దానికి అర్హుడు అయినప్పుడు హక్కుగా ఉద్భవించింది. పనివాడు ఎక్కువ కాలం గైర్హాజరు కావడం వల్ల అతని సెలవు హక్కుపై ఎటువంటి ప్రభావం లేదు.

రాష్ట్రం వర్సెస్ శంకర్ బాలాజీ వాజే, ఏ ఐ ఆర్ 1960 బాంబే ఆమోదించబడింది.

ధరంగధర కెమికల్ వర్క్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సౌరాష్ట్ర రాష్ట్రం, ([1957] ఎస్ సి ఆర్ 152 మరియు శ్రీ చింతామన్ రావు వర్సెస్ మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం, [1958] ఎస్ సి ఆర్ 1340, సూచించబడింది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.370 ఆఫ్ 1959.

బాంబే హైకోర్టు, నాగ్పూర్ , మిసలేనియస్ లో ఆగస్టు 6, 1957 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్. 1956లో పిటిషన్ నం. 512.

అప్పీలుదారు తరపున ఎం.ఎన్. ఫడ్కే మరియు నౌనిత్ లాల్.

శంకర్ ఆనంద్ మరియు ఏ.జీ. రత్నపర్కి, ప్రతివాదులు నం. 2-4 కోసం

ఇంటర్వెనర్ (బాంబే రాష్ట్రం) కోసం ఎన్.పి. నత్వాహి, కె.ఎల్.హాథీ మరియు ఆర్.హెచ్. ధేబర్.

1960. డిసెంబర్ 9. కోర్టు తీర్పును వాంఛూ, జె వెలువరించారు.

–ఇది ఒక పారిశ్రామిక విషయంలో ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది. అప్పీలుదారు నాగ్ పూర్లోని బీరీ కర్మాగారం నిర్వాహకుడు. 2 నుండి 4 మంది ప్రతివాదులు ఆ కర్మాగారంలో పని చేస్తున్నారు. వారు డిసెంబర్ 18, 1955 నుండి జనవరి 1, 1956 వరకు పదిహేను రోజులు సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు మరియు ఆ కాలంలో పనికి వెళ్ళలేదు. అప్పీలుదారు ఈ రోజుల్లో వారి వేతనాలు చెల్లించలేదు మరియు పర్యవసానంగా వారు నిలిపివేయబడిన వేతనాల చెల్లింపు కోసం పేమెంట్ ఆఫ్ వేజెస్ అథారిటీకి (ఇకపై అథారిటీ అని పిలుస్తారు) దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. కర్మాగారాల చట్టం, 1948లోని ఎస్ ఎస్.79 మరియు 80 కింద సంవత్సరంలో పదిహేను రోజుల సెలవులకు అర్హులని వారి వాదన. అథారిటీ క్లెయిమ్ను అనుమతించింది మరియు వారికి రూ. 90/16/- సెలవు కాలం కోసం నిలిపివేసిన వేతనాల మొత్తాన్ని మంజూరు చేసింది. ఆ తర్వాత, అప్పీలుదారు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద నాగ్పూర్లోని హైకోర్టు ముందు ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. అతడి ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, ప్రతివాదులు 2 నుండి 4 వరకు ఉన్నవారు కర్మాగారాల చట్టం యొక్క అర్థంలో కార్మికులు కాదు మరియు అందువల్ల ఎస్.79 యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందలేరు. ప్రతివాదులు కర్మగారాల చట్టం ప్రకారం తాము కార్మికులు అని మరియు అథారిటీ ద్వారా వారికి అందజేసిన మొత్తానికి అర్హులని వాదించారు. పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు ఫిర్ 2 నుండి 4 వరకు ప్రతివాదులు కింద ఉన్న వారు కార్మికులు అని నిర్ధారణకు వచ్చింది. కర్మాగారాల చట్టంలోని ఎస్.2(1) ప్రకారం అథారిటీ ఆర్డర్ సరైనదని, పిటిషన్ను కొట్టివేసింది. అప్పీలుదారు ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి సర్టిఫికేట్ కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు, అది తిరస్కరించబడింది. అతను ఈ కోర్టు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి పొందాడు మరియు ఆ విధంగా మన ముందుకు ఈ విషయం వచ్చింది.

సె. 2(1) వర్కర్ అంటే వేతనాల కోసం లేదా లేకపోయినా, ఏదైనా తయారీ ప్రక్రియలో, లేదా తయారీ ప్రక్రియ కోసం ఉపయోగించే యంత్రాలు లేదా ప్రాంగణంలో ఏదైనా భాగాన్ని శుభ్రపరచడంలో లేదా మరేదైనా ఉత్పాదక ప్రక్రియ లేదా తయారీ ప్రక్రియ యొక్క అంశానికి సంబంధించిన పని యాదృచ్ఛికంగా లేదా దానితో అనుసంధానించబడి ఉన్నదాంట్లో ఒక వ్యక్తిని ప్రత్యక్షంగా లేదా ఏదైనా ఏజెన్సీ ద్వారా నియమించడం. అప్పీలుదారు యొక్క ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, 2 నుండి 4 మంది

ప్రతివాదులు కర్మాగారంలో ఎస్.2(1) ఆ పదం యొక్క అర్థంలో పని చేయరు. దీనికి సంబంధించి ఈ కోర్టు యొక్క రెండు నిర్ణయాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది, అవి ధరంగధర కెమికల్ వర్క్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సౌరాష్ట్ర రాష్ట్రం [1957] S.C.R. 152, మరియు శ్రీ చింతామన్ రావు వర్సెస్ మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం [1958] S.C.R. I 340

ధరంగధర కెమికల్ వర్క్స్ [1957] S.C.R. 152 కేసులో, ఈ కోర్టు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని ఎస్.2(ఎస్) "పని చేసేవాడు" అని నిర్వచించింది, అందులో ఉపయోగించిన "ఉద్యోగి" అనే పదం యజమాని మరియు సేవకుడు లేదా యజమాని మరియు ఉద్యోగి యొక్క సంబంధాన్ని సూచిస్తుంది మరియు ఒక వ్యక్తి కేవలం మరొక వ్యక్తి సంబంధిత ప్రాంగణంలో పని చేస్తే సరిపోదు. ఒక పనివాడు మరియు ఒక స్వతంత్ర కాంట్రాక్టర్ మధ్య కూడా వ్యత్యాసం చూపబడింది. యజమాని మరియు సేవకుడు లేదా యజమాని మరియు ఉద్యోగి యొక్క సంబంధం ఉనికిలో ఉందా లేదా అనే ప్రాథమిక పరీక్ష యజమానిలో హక్కు ఉనికిగా నిర్దేశించబడింది, కేవలం పని ఏమి చేయాలో నిర్దేశించడమే కాకుండా అది ఎలా ఉండాలనే దానిపై నియంత్రణ కూడా ఉంది అటువంటి నియంత్రణ యొక్క స్వభావం లేదా పరిధి వివిధ పరిశ్రమలలో మారుతూ ఉంటుంది మరియు దాని స్వభావం ద్వారా ఖచ్చితంగా నిర్వచించబడదు. కాబట్టి ప్రశ్నకు సరైన విధానం ఏమిటంటే, పని యొక్క స్వభావానికి సంబంధించి, యజమాని యొక్క సరైన నియంత్రణ మరియు పర్యవేక్షణ ఉందా.

చింతమన్రావు [1958] S.C.R. I 340 కేసులో బీడీ కార్మికులకు సంబంధించి కూడా ఈ అంశం మళ్లీ పరిశీలనకు వచ్చింది అందులో కర్మాగారాల చట్టంలోని ఎస్.2(1) ని పరిగణించాల్సి వచ్చింది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని ఎస్.2(ఎస్)లకు సంబంధించి ధరంగధర కెమికల్ వర్క్స్ లో నిర్దేశించిన పరీక్ష జరిగింది కర్మాగారాల చట్టం ఎస్.2(1) కూడా వర్తిస్తుంది. చివరగా, కర్మాగారంలో పనిచేసే నిర్దిష్ట వ్యక్తి స్వతంత్ర కాంట్రాక్టరా లేదా కార్మికుడా అనే ప్రశ్న అతనికి మరియు యజమానికి మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం యొక్క నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు సాధారణ ప్రతిపాదన ఏదీ వేయబడదని సూచించబడింది. అన్ని కేసులకు వర్తిస్తాయి. ఆ విధంగా ఒక కర్మాగారంలో పనిచేసే వ్యక్తి (ఈ కేసులో 2 నుండి 4 వరకు ప్రతివాదులు) స్వతంత్ర కాంట్రాక్టర్ లేదా కార్మికుడా అనే నిర్ధారణకు రావడానికి, ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఆ తర్వాత ఈ కేసులో తేలిన వాస్తవాల వైపుకు వెళ్దాం. ప్రతివాదులు కర్మాగారంలో పనిచేస్తున్నారని మరియు వారి ఇళ్లలో పని చేయడానికి స్వేచ్ఛ లేదని కనుగొనబడింది. ఇంకా వారు నిర్దిష్ట గంటలలో పని చేస్తారు, అవి కర్మాగార పనివేళలు, అయితే వారు మొత్తం వ్యవధిలో పని చేయడానికి కట్టుబడి ఉండరు మరియు వారు ఇష్టపడినప్పుడల్లా వెళ్లిపోవచ్చు; వారి హాజరు కర్మాగారంలో గుర్తించబడింది; మరియు వారు తమకు నచ్చిన సమయంలో వచ్చి వెళ్ళిపోవచ్చు, కానీ ఎవరైనా కార్మికుడు మధ్యాహ్నం తరువాత వచ్చినట్టయితే అతనికి పొగాకు సరఫరా చేయబడదు మరియు కర్మాగారం నిబంధనలకు అనుగుణంగా సాయంత్రం 7 గంటలకు కర్మాగారాన్ని మూసివేసినప్పటికీ, పని చేయడానికి అనుమతించబడదు మరియు వారు ఎప్పుడైనా తిరిగి రావచ్చని చెప్పినప్పుడు, వారు రాత్రి 7 గంటల తర్వాత ఉండకూడదనే షరతుకు లోబడి కర్మాగారంలో స్టాండింగ్ ఆర్డర్లు ఉన్నాయి మరియు ఆ స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల ప్రకారం ఎనిమిది రోజులు గైర్హాజరైన కార్మికుడు (బహుశా సెలవు లేకుండా) తీసివేయవచ్చు. పూర్తి చేసిన పనిని బట్టి పీస్-రేట్లలో చెల్లింపు చేయబడుతుంది కానీ సరైన ప్రమాణాలకు రాని బీడీలను తిరస్కరించే హక్కు యాజమాన్యానికి ఉంటుంది. ఈ వాస్తవాలపైనే ప్రతివాదులు 2 నుండి 4 మంది అప్పీలుదారుచే నియమించబడ్డారా అనే ప్రశ్నను మనం నిర్ణయించుకోవాలి.

ఈ కేసులోని వాస్తవాలు శ్రీ చింతామన్ రావు [1958] S.C.R. I 340 కేసులో ఉన్న వాస్తవాలకు భిన్నంగా ఉన్నాయని వెంటనే గమనించవచ్చు. ఆ సందర్భంలో కర్మాగారం బీడీల సరఫరా కోసం స్వతంత్ర కాంట్రాక్టర్లు అంటే సత్తేదార్లతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకుంది. సత్తేదార్లకు కర్మాగారాల ద్వారా పొగాకు సరఫరా చేయడంతోపాటు కొన్ని సందర్భాల్లో బీరీ ఆకులను కూడా సరఫరా చేసేవారు. సత్తేదార్లు కర్మాగారంలో పని చేయడానికి కట్టుబడి ఉండరు లేదా వారు స్వయంగా బీరీలను సిద్ధం చేయలేరు, కానీ ఇతరులచే వాటిని తయారు చేయగలిగారు. సత్తెదార్లు తమ వద్ద పని చేసేందుకు కొంతమంది కూలీలను కూడా నియమించుకున్నారు మరియు కూలీలకు సత్తేదార్లు చెల్లించారు మరియు కర్మాగారం ద్వారా కాదు. సత్తెదార్లు తమ వంతుగా కూలీలు తయారు చేసిన బీరీలను సేకరించి కర్మాగారానికి తీసుకెళ్లి, వాటిని క్రమబద్ధీకరించి, కర్మాగార కార్మికులు పరిశీలించి, తిరస్కరణకు గురైన వాటిని సత్తేదార్లు మళ్లీ తయారు చేసేందుకు తీసుకెళ్లారు. కర్మాగారం ద్వారా చెల్లింపులు సత్తేదార్లకు, కూలీలకు కాదు. ఈ పరిస్థితుల్లో సత్తేదార్లు స్వతంత్ర కాంట్రాక్టర్లని, వారి వద్ద పనిచేసే కూలీలు కర్మాగారం కార్మికులు కాదని తేల్చిచెప్పారు.

అయితే ప్రస్తుత కేసులో వాస్తవాలు భిన్నంగా ఉన్నాయి. 2 నుండి 4 మంది ప్రతివాదులు కర్మాగారంలో పని చేయాలి మరియు అది నిర్వహణ ద్వారా కొంత మొత్తంలో పర్యవేక్షణను సూచిస్తుంది. వారి హాజరు గుర్తించబడింది మరియు వారు పనిని ఇతరులచే పూర్తి చేయలేరు కానీ వారు స్వయంగా చేయాలి. కర్మాగారం తెరిచిన కాలమంతా వారు పని చేయనప్పటికీ, వారు మధ్యాహ్నం తర్వాత వచ్చినట్లయితే, వారికి ఎటువంటి పని ఇవ్వబడదు మరియు ఆ రోజు వేతనాన్ని కోల్పోతారు, చెల్లింపు పీస్ రేట్లలో ఉంది. వారు సెలవు అడగకుండా దూరంగా ఉండగలిగినప్పటికీ, వారు నిరంతరం ఎనిమిది రోజుల పాటు దూరంగా ఉంటే వారిని తొలగించే హక్కు యాజమాన్యానికి ఉంది. చివరగా, తయారు చేసిన బీడీలు సరైన ప్రమాణాలకు రాకపోతే వాటిని తిరస్కరించే హక్కు యాజమాన్యానికి ఉన్నందున కొంత పర్యవేక్షణ ఉంటుంది.

అందువల్ల ఉత్పన్నమయ్యే ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఈ పరిస్థితులలో అప్పీలుదారు కేవలం ఏ పనిని చేయాలనేది నిర్దేశిస్తాడని చెప్పగలరా, కానీ అది చేయవలసిన విధానాన్ని నియంత్రించలేరా; వాస్తవానికి, వివిధ పరిశ్రమలలో నియంత్రణ యొక్క స్వభావం లేదా పరిధి మారుతూ ఉంటుంది మరియు దాని స్వభావంతో ఖచ్చితంగా నిర్వచించబడదు. ప్రస్తుత సందర్భంలో పని యొక్క స్వభావాన్ని తీసుకుంటే, బీడీలు తయారు చేస్తున్నప్పుడు అన్ని సమయాలలో పర్యవేక్షణ తప్పక ఉంటుందని మరియు అటువంటి పర్యవేక్షణ ఉంటే తప్ప పని తీరుపై దిశానిర్దేశం చేయలేమని చెప్పలేము. ప్రస్తుత సందర్భంలో, ఆపరేషన్ చాలా సులభం, పని చేసే విధానం యొక్క నియంత్రణ రోజు చివరిలో, బీడీలు సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు, ప్రమాణం సరిగ్గా రాని వాటిని తిరస్కరించే పద్ధతి ద్వారా నిర్వహించబడుతుంది. అటువంటి సందర్భంలో పర్యవేక్షించడం హక్కు మరియు అది అమలు చేయబడిన విధానం చాలా ముఖ్యమైనది కాదు. ఈ పరిస్థితులలో, ఈ కర్మాగారంలో పనిచేసే 2 నుండి 4 మంది ప్రతివాదులు స్వతంత్ర కాంట్రాక్టర్లు అని చెప్పలేమని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ప్రతివాదులు 2 నుండి 4 వరకు తమకు నచ్చినప్పుడల్లా వచ్చి వెళ్లే పరిమిత స్వేచ్ఛ లేదా హాజరుకాకుండా ఉండేందుకు (బహుశా సెలవు లేకుండా) వారు పీస్-రేట్ వర్కర్ల కారణంగా ఏర్పడింది; కానీ ఒక కార్మికుడు పీస్-రేట్ వర్కర్ అనే వాస్తవం తప్పనిసరిగా అతనిని కర్మాగారాల చట్టం ఎస్.2(1) యొక్క అర్థంలో ఉన్న కార్మికుడి వర్గం నుండి తీసివేయదు. మొత్తం పరిస్థితులను మరియు ముఖ్యంగా వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, కార్మికుడు మధ్యాహ్నం ముందు కర్మాగారానికి చేరుకోకపోతే, అతనికి పని ఇవ్వకపోతే, అతను కర్మాగారంలో పని చేస్తాడు

మరియు వేరే పని చేయలేదు- ఎనిమిది రోజులు నిరంతరాయంగా లేకపోతే అతన్ని తొలగించవచ్చు మరియు చివరకు అతని హాజరు గుర్తించబడింది మరియు అతను తయారుచేసిన బీడీలు ప్రమాణాలకు రాకపోతే తిరస్కరణకు గురవుతాయి, ప్రతివాదులు 2 నుండి 4 మంది కర్మాగారాల చట్టం ఎస్.2(1) అర్థంలో పని చేస్తారనడంలో సందేహం లేదు. ఇదే పరిస్థితులలో రాష్ట్రం వర్సెస్ శంకర్ బాలాజీ వాజే బాంబే హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం కూడా ఇదే మరియు మేము సరైన అభిప్రాయమని భావిస్తున్నాము.

ప్రతివాదులు ఎస్.2(1) కింద కార్మికులు అయినప్పటికీ, వారికి నచ్చినప్పుడల్లా హాజరు కాకపోవచ్చు కాబట్టీ ఎస్.79 వర్తించకూడదని అది కోరబడింది. ఈ సందర్భంలోనే, ప్రతివాదులు చట్టంలో అందించిన దానికంటే ఎక్కువ కాలం గైర్హాజరయ్యారని మరియు అందువల్ల వారికి ఎటువంటి సెలవు అవసరం లేదని చెప్పబడింది. ఈ వాదనకు బలం లేదని మా అభిప్రాయం. ఎస్.79 కింద అందించిన సెలవులు ఒక కార్మికుడు కనీస పనిదినాలను పెట్టుకున్నప్పుడు మరియు అతను దానికి అర్హుడుగా ఉన్నప్పుడు హక్కుగా తలెత్తుతుంది. ప్రతివాదులు ఎస్.79లో అందించిన దానికంటే ఎక్కువ కాలం గైర్హాజరు కావడం వలన వారి సెలవు హక్కుపై ఎటువంటి ప్రభావం ఉండదు, ఎందుకంటే అలాంటి కాలానికి వారు గైర్హాజరైతే వారు ఆ కాలానికి వారు సంపాదించే వేతనాలను కోల్పోయారు. అయితే వారు కింద సంపాదించిన సెలవులను కూడా కోల్పోవాలని కాదు. ఈ పరిస్థితులలో వారు కర్మాగార చట్టం లోని ఎస్.79 కింద అర్హులు, వారు మునుపటి క్యాలెండర్ సంవత్సరంలో 240 రోజులు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ రోజులు కర్మాగారంలో పనిచేసినట్లయితే, తదుపరి క్యాలెండర్ సంవత్సరంలో దామాషా సెలవు ఉంటుంది. ఇది అలా కాదని చూపించడానికి రికార్డులో ఏమీ లేదు. పరిస్థితులలో అప్పీల్ విఫలమవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది. ఒక సెట్ వినికిడి ఖర్చులతో.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.